

מסכת שבת

פרק ג משנה ו

אין נוֹתְנִין כָּלִי תַּחַת הַיָּר לְקַבֵּל בּוֹ אֶת הַשָּׁמֶן. וְאִם נוֹתְנוּ
מִבְּעוֹד יוֹם, מִתֵּר. וְאִין גְּאוּתִין מִמֶּנּוּ, לְפִי שְׁאִינוּ מִן הַמּוֹכֵן.
מְטַלְטְלִין גַּר חֶדֶשׁ, אֲבָל לֹא יָשֵׁן. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, כָּל הַיָּרוֹת
מְטַלְטְלִין, חוּץ מִן הַיָּר הַדּוֹלֵק בְּשַׁבָּת. נוֹתְנִין כָּלִי תַּחַת הַיָּר
לְקַבֵּל נִיצוּצוֹת. וְלֹא יִתֵּן לְתוֹכּוֹ מִיָּם, מִפְּנֵי שֶׁהוּא מְכַבֶּה: